

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5303/2021
14.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Петровић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Илић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1291/2019 од 03.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1291/2019 од 03.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 1291/2019 од 03.09.2019. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 2569/16 од 03.10.2017. године, ставом првим изреке, није дозвољено понављање поступка. Ставом другим изреке, укинута је потврда правноснажности и извршности стављена на пресуду због пропуштања Првог основног суда у Београду П 2569/16 од 21.11.2016. године, исправљену решењем истог суда П 2569/16 од 06.02.2017. године.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 1291/2019 од 03.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђено је решење Првог основног суда у Београду П 2569/2016 од 03.10.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења тужени је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи у складу са чланом 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса

или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. У конкретном случају, ревизијом туженог указује се на пропусте у достављању тужбе и пресуде због пропуштања туженом, односно на погрешну примену члана 141. ЗПП. Наведене одредбе закона нису одредбе материјалног већ процесног права, а због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. ЗПП не може се изјавити ревизија предвиђена чланом 404. тог закона.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 420. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а према ставу 5. истог члана, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

У конкретном случају, тужени побија решење другостепеног суда, којим је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђено првостепено решење којим није дозвољено понављање поступка. Имајући у виду наведено, ревизија у смислу цитираног члана 420. став 1. и 5. ЗПП није дозвољена, јер се не ради о решењу којим је поступак правноснажно завршен, нити о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. Овде се ради о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена поводом одлучивања о другом ванредном правном леку, па је дозвољеност те ревизије прописана посебном законском одредбом (члан 420. став 5. ЗПП) по којој ревизија туженог у конкретном случају није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**